

af den ærede Thingmand for Holbek Amts 1ste District (B. Christensen), deels igaar, navnligt af den Thingmand, som sidder ligeover for mig (Daagaard), foruden nogle faa Bemærkninger med Hensyn til hvad der i Dag er blevet fremført. Der blev under Discussionen i Lovdags fremført det Ønske at erholde Underretning om, hvorvidt de Reformer vare fremrykkede, som allerede vare indledede af den forrige Indenrigsminister; det er vistnok de Fleste bekendt, at der allerede under 10de Februar forrige Aar blev nedsat en Commission til at overveje adskillige Forslag vedkommende Landboforholdene, som Ministeren ønskede at forelægge for Dem, og at denne Commission bestod af et temmelig stort Antal Medlemmer, deels af Jurister, deels af Mænd, som vare bekendte for den Interesse, hvormed de antog sig Bondestændens Sag, og deels flere Godseiere, saa at det var ølensynligt, at man vilde lægge megen Vægt paa Commissionens Udtalelse, naar den fremtraadte med nogen Samstemmighed. Antallet af de Forslag, som bleve forelagte Commissionen, udgjorde 11. Af disse vare nogle meget indgribende, andre vare af mindre Omfang og af en mindre Betydning, men bleve, saa at sige, leilighedsvis forelagte. Commissionen sluttede med sine Forhandlinger i afvigte Aar, men det var kun dens mundtlige Forhandlinger, og der maatte naturligvis hengaa lang Tid, inden Alt kunde blive udfærdiget paa behørig Maade. Den sidste Betænkning af Commissionen er dateret den 11te denne Maaned, og den er først indkommen til Ministeriet den 12te d. M. Derefter have Betænkningerne været givne til Trykning, idet man har anseet det rigtigt at bringe disse til almeen Kundskab, men den Omstændighed, at de sidste Betænkninger saa seent ere indkomne, er Aarsagen til, at Trykningen ikke har kunnet fremmes med den Hurtighed, som ellers i flere Henseender kunde have været ønskelig. Det er forøvrigt anseet hensigtsmæssigt ved Bearbejdelse af disse Sager først at tage dem, som senest kunne ventes at bringes til Ende, og der er saaledes allerede een Sag, der har været behandlet i Landstinget og der har igaar påsæret den 2den Behandling; en anden Sag

har jeg igaar forelagt Landstinget, og 3 andre vigtige og indgribende Sager ere saa vidt fremmede, at de om meget soie Tid vilde blive forelagte Rigsdagen. Om endnu 2 andre Sager skal jeg, naar Loven om Hartkornets Egallisering bliver fremlagt, meddele nogle yderligere Oplysninger. Der er ingen af de Sager, som have været forelagte Landbo-Commissionen, hvormed Regjeringen har taget den Beslutning, at den enten ikke overhovedet eller for Diebliffet skulde nyde videre Fremme. Det vil være min Pligt at fremme enhver Sag paa behørig Maade, saa hurtigt som muligt at bringe den til Afgjorelse. Jeg tvivler altsaa ikke om, at de allerfleste af disse Sager vilde komme til Forhandling paa Rigsdagen, men hvorvidt det kan skee paa den nærværende Rigsdag eller paa en følgende, det er afhængigt af, hvormegen Tid der vil medgaae med den foreløbige Behandling og af hvor længe denne Rigsdag bliver samlet.

Der er dernæst ogsaa blevet spurgt, eller i det mindste fremkommet Opfordring til mig om at udtale mig angaaende en ny Communallov. Det er vistnok en nødvendig og aldeles uafviselig Følge af Grundloven, at en ny Communallov udarbejdes, men paa den anden Side vil Thinget vistnok ikke misfende de store Banskfæligheder, hvormed denne Opgave er forbunden, Banskfæligheder, som vilde blive endnu større, fjøndt jeg derfor ikke vil sige, at de jo bør overvindes, naar man ved Udarbejdelsen af Communalloven vil tænke paa væsentligt at forandre den nu bestaaende Embedsforelse her i Landet, et Punkt, der ogsaa her specielt har været under Omtale. Der ere ogsaa andre Hensyn, som bør tages i Betragtning ved Udarbejdelse af Communalloven, det er navnligt Hensyn til Rigets Stilling i det Hele. Jeg skal imidlertid afholde mig fra at gaae nærmere ind paa dette Punkt, men kun bemærke, at, naar man følger det forrige Ministeriums Virksomhed, saa vil man deri finde Antydninger, som i denne Henseende ikke ere uden Betydning. Ligeledes vil Thinget, formeentlig naar Sagen om Hartkornets Egallisation forelægges, komme til den Overbeviisning, — jeg kan ikke troe andet — at der i denne Sag ere meget væsentlige Punkter, som vilde udøve en gennemgribende Ind-